

Raadsvoorstel 2012.0065451

Onderwerp Intrekking huishoudinkomenstoets Wet werk en bijstand

Portefeuillehouder S. Bak
Steller Rob Kouwenhoven
Collegevergadering 13 november 2012
Raadsvergadering

1. Samenvatting

Wat willen we bereiken?

Vanaf 1 januari 2012 gold in de Wet werk en bijstand (Wwb) de huishoudinkomenstoets. Op grond van deze toets kon per gezin nog maar één uitkering worden verstrekt en werd bij het vaststellen van het recht op bijstand mede gekeken naar het inkomen van meerderjarig inwonende kinderen. Op 26 april 2012 hebben vijf partijen in de Tweede Kamer het zogenoemde Lenteakkoord gesloten. In dit akkoord is besloten de huishoudinkomenstoets met ingang van de datum van inwerkintreding af te schaffen. Op 18 juli 2012 is de wet Afschaffing huishoudinkomenstoets in werking getreden.

Wat gaan we daarvoor doen?

De afschaffing van de huishoudinkomenstoets betekent met terugwerkende kracht tot 1 januari 2012 het volgende:

De bijstandsuitkering van personen met inwonende kinderen van 18 jaar en ouder, die op 31 december 2011 ook al een bijstandsuitkering ontvingen, verandert door de afschaffing niet per 1 juli 2012.

De bijstandsuitkering van personen met inwonende ouders, die op 31 december 2011 ook al een bijstandsuitkering ontvingen, verandert ook niet per 1 juli 2012.

Inwoners die zich hadden gemeld voor een bijstandsuitkering en geen uitkering hebben ontvangen vanwege de huishoudinkomenstoets of die zich niet hebben gemeld omdat zij wisten dat zij niet in aanmerking zouden komen als gevolg van de huishoudinkomenstoets, konden alsnog een aanvraag indienen. Dit kon tot uiterlijk 18 september 2012.

Als gevolg van de intrekking van de huishoudinkomenstoets, dient de Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Haarlemmermeer 2012 te worden ingetrokken. Deze verordening kan, in verband met overgangsrecht, eerst per 1 januari 2013 worden ingetrokken.

Vanaf 1 januari 2012 dient een nieuwe verordening te worden vastgesteld die gebaseerd is op de wet Afschaffing huishoudinkomenstoets.

De hoogte van de toeslagen zijn gelijk aan de situatie zoals die gold voor 1 januari 2012. Er wordt geen beleidswijziging beoogd. Tekstueel zijn er een aantal wijzigingen aangebracht die bijdragen aan een betere en praktische uitvoerbaarheid van de verordening.

Communicatie

De klanten van de cluster sociale dienstverlening (SDV) zijn geïnformeerd middels de nieuwsbrief "Lopende zaken"¹ Op internet is op 3 juli 2012 een nieuwsitem geplaatst over de afschaffing van de huishoudinkomenstoets en tot slot hebben uitkeringsgerechtigden die

¹Lopende Zaken wordt aan alle klanten van SDV verzonden tegelijk met de uitkeringspecificatie

inmiddels waren benaderd in verband met de invoering van de huishoudinkomenstoets, op 30 juli 2012 een brief gekregen om hen te informeren over de afschaffing van deze toets.

Wat mag het kosten?

Het besparende effect op de uitkeringslasten is met de afschaffing van de huishoudinkomenstoets teniet gedaan.
Voor zowel de invoering van de verscherpte Wwb als ook het terugdraaien van de huishoudinkomenstoets zijn geen middelen aan gemeenten beschikbaar gesteld.

Wie is daarvoor verantwoordelijk?

De wetgever heeft de gemeenten belast met de uitvoering van de Wwb. De Wwb wordt onder medebewind uitgevoerd. De gemeenteraad heeft de verantwoordelijkheid om op een aantal terreinen beleid vast te stellen en dit beleid in een verordening vast te leggen.

Wanneer en hoe zal de raad over de voortgang worden geïnformeerd?

De raad zal geïnformeerd worden middels de Planning & Control-cyclus.

2. Voorstel

Op grond van het voorgaande besluit het college de raad voor te stellen om:

1. De Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Haarlemmermeer 2012-A met ingang van 1 januari 2012 in werking te laten treden;
2. De Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Haarlemmermeer 2012 met ingang van 1 januari 2013 in te trekken.

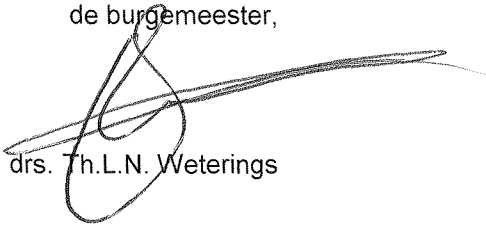
3. Ondertekening

Burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer,
de secretaris,

de burgemeester,

drs. C.H.J. Brugman

drs. Th.L.N. Weterings

Bijlage(n)

Toeslagenverordening Wet werk en bijstand

**Toeslagenverordening Wet werk en bijstand
Haarlemmermeer 2012-A**

31 juli 2012

De raad van de gemeente Haarlemmermeer, gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van Haarlemmermeer d.d. , gelet op artikel 149 van de Gemeentewet, afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht en de artikelen 8, eerste lid, onderdeel c en 30 van de Wet werk en bijstand;

BESLUIT

vast te stellen de **Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Haarlemmermeer 2012-A**

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand (WWB) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb);
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. norm: de norm genoemd in artikel 21 onder c WWB, exclusief vakantietoeslag;
 - b. woning: een woning als bedoeld in artikel 1 onderdeel j, Wet op de huurtoeslag, alsmede een woonwagen of een woonschip, als bedoeld in artikel 3 lid 6, van de wet;
 - c. woonkosten:
 1. indien een huurwoning wordt bewoond, de per maand geldende huurprijs als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van de Wet op de huurtoeslag;
 2. indien een eigen woning wordt bewoond, de tot een bedrag per maand omgerekende som van de ten behoeve van de financiering van de woning verschuldigde hypotheekrente en de in verband met het in eigendom hebben van de woning te betalen zakelijke lasten, waarbij onder zakelijke lasten worden verstaan: de rioolrechten, het eigenaarsaandeel van de onroerendezaakbelasting, de brandverzekering, de opstalverzekering en het eigenaarsaandeel van de waterschapslasten;
 - d. commerciële huurprijs: 100 procent of meer van het bedrag, bedoeld in artikel 17 lid 2 van de Wet op de huurtoeslag;
 - e. verzorgingsbehoevende: de medebewoner die, bij niet-inwoning, is aangewezen op beroepsmatige verzorging of verpleging in een inrichting;
 - f. schoolverlater: de alleenstaande of alleenstaande ouder die maximaal 6 maanden voorafgaand aan de aanvraag de deelname heeft beëindigd aan onderwijs of een beroepsopleiding;
 - g. medebewoner: iemand die naast de belanghebbende zijn hoofdverblijf in dezelfde woning heeft, waarbij geen sprake is van bloedverwantschap in de eerste graad;
 - h. wet: Wet werk en bijstand.

Artikel 2. Personenkring

De bepalingen van deze verordening gelden alleen voor belanghebbenden van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar. In geval van gehuwden gelden de bepalingen van deze verordening indien beide echtgenoten 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar zijn.

HOOFDSTUK 2. CRITERIA VOOR HET VERHOGEN VAN DE NORM

Alleenstaanden en alleenstaandeouders

Artikel 3. Toeslagen

1. De norm wordt verhoogd met een toeslag indien de alleenstaande of de alleenstaande ouder hogere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de norm voorziet, als gevolg van het niet of niet geheel kunnen delen van deze kosten met een ander.
2. De toeslag, als bedoeld in het eerste lid, wordt voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, bepaald op het in artikel 25, tweede lid, van de wet genoemde maximumbedrag.
3. De toeslag, als bedoeld in het eerste lid, bedraagt voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder op wie het tweede lid niet van toepassing is en waarbij de kosten met één of meerdere medebewoner(s) gedeeld kunnen worden, 10% van de gehuwdennorm.
4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid, bedraagt voor de medebewoner de toeslag het in artikel 25 tweede lid van de wet genoemde maximumbedrag, indien door hem een commerciële huurprijs wordt voldaan.
5. Het vierde lid is niet van toepassing op bloedverwanten in de eerste graad.

HOOFDSTUK 3. CRITERIA VOOR HET VERLAGEN VAN DE BIJSTAND

Gehuwden

Artikel 4. Verlaging

1. De norm wordt lager vastgesteld indien gehuwden lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan hebben dan waarin de norm voorziet, als gevolg van het geheel of gedeeltelijk kunnen delen van deze kosten met een ander.
2. De verlaging als bedoeld in het eerste lid bedraagt 10 % van de gehuwdennorm indien de kosten met één of meerdere medebewoner(s) gedeeld kunnen worden.
3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid, wordt bij inwonende gehuwden geen verlaging toegepast indien zij een commerciële huurprijs voldoen.
4. Het derde lid is niet van toepassing op bloedverwanten in de eerste graad.

Artikel 5. Verlagingen bij inwonende kinderen

Bij één of meerdere inwonende kinderen met een inkomen vanaf 100 procent van het netto minimumloon wordt een korting toegepast van maximaal 10 procent op de norm of toeslag van de (adoptief) ouder(s).

Artikel 6. Verlaging toeslag alleenstaanden van 21 en 22 jaar

1. De toeslag als bedoeld in artikel 25 van de wet, wordt voor de alleenstaande van 21 jaar of 22 jaardie bij zijn ouder woont, niet zijnde een schoolverlater, in afwijking van artikel 3 lid 3 bepaald op 5% van de gehuwdennorm.
2. De toeslag als bedoeld in artikel 25 van de wet, wordt voor de uitwonende alleenstaande van 21 jaar of 22 jaar, niet zijnde een schoolverlater, op 10% van de gehuwdennorm gesteld.

Artikel 7. Verlaging schoolverlater

De verlaging als bedoeld in artikel 28 van de wet voor een schoolverlater bedraagt 25% van de gehuwdennorm.

Artikel 8. Woonsituatie

1. De verlaging als bedoeld in artikel 27 van de wet bedraagt 16% van de gehuwdennorm indien een woning wordt bewoond waaraan geen kosten van huur of hypotheeklasten zijn verbonden.
2. De verlaging in het eerste lid wordt verminderd met het bedrag dat belanghebbende betaalt aan noodzakelijke onderhoudskosten voor de woning op maandbasis.

Artikel 9. Anti cumulatiebepaling

Indien voor de belanghebbende een combinatie geldt van één of meer verlagingen bedraagt de verlaging niet meer dan 25% van de gehuwdennorm.

Artikel 10. Geen kosten delen bij verzorgingsbehoevende

In afwijking van het bepaalde in de artikelen 3, 4 en 5 wordt, indien één van de medebewoners verzorgingsbehoevend is, aangenomen dat zowel de verzorgingsbehoevende als de medebewoner in redelijkheid geen kosten met elkaar kunnen delen.

HOOFDSTUK 4. SLOTBEPALINGEN

Artikel 11. Uitvoering

Het college is belast met de uitvoering van het bepaalde in de artikelen 3 tot en met 9 van deze verordening en heeft de bevoegdheid nadere regels te stellen in die gevallen, waarin deze verordening niet voorziet.

Artikel 12. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 13. Inwerkingtreding en overgangsrecht

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2013 en werkt terug tot en met 1 januari 2012.
2. Tot uiterlijk 1 januari 2013 is deze verordening niet van toepassing op personen als bedoeld in artikel 78w lid 1 WWB.

Artikel 14. Intrekking

De Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Haarlemmermeer 2012 wordt, behalve voorzover het personen betreft als bedoeld in artikel 13 lid 2 van deze verordening, ingetrokken per 1 januari 2013.

Artikel 15. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: de Toeslagenverordening Wet werk en bijstand Haarlemmermeer 2012-A.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van [DATUM]

de griffier,

de voorzitter,

TOELICHTING OP DE TOESLAGENVERORDENING WET WERK EN BIJSTAND HAARLEMMERMEER 2012

ALGEMEEN

Met ingang van 1 januari 2004 is de Wet werk en bijstand (WWB) van kracht geworden. Op grond van de WWB dient een Toeslagenverordening te worden vastgesteld waarin het verhogen en verlagen van de normen wordt geregeld.

De Toeslagenverordening is op een aantal punten aangepast i.v.m. de afschaffing van de huishoudinkomenstoets. De systematiek van het toeslagen- en verlagingmodel blijft na afschaffing van de huishoudinkomenstoets ongewijzigd.

In de eerste plaats gaat het om een aantal "technische" aanpassingen en wijzigingen als gevolg van de intrekking van de huishoudinkomenstoets. Daarnaast wordt er verwezen naar de artikelen uit de WWB. Tot slot zijn er een aantal wijzigingen doorgevoerd voor een betere en praktische uitvoerbaarheid van de verordening.

Artikel 1. Begripsbepalingen

Inleiding

Op grond van artikel 8 lid 1 onder c van de WWB dient bij verordening het beleid geformuleerd te worden met betrekking tot de hoogte van de bijstandsuitkering voor bepaalde categorieën uitkeringsgerechtigden die ouder zijn dan 21 jaar, doch jonger dan 65 jaar. Op een aantal onderdelen moet de gemeente een keuze maken. Het gaat hierbij om:

- a. het vaststellen van toeslagen voor alleenstaanden en alleenstaande ouders die de kosten van het bestaan niet (geheel) met een ander kunnen delen;
- b. het al dan niet toepassen van een verlaging op de bijstandsuitkering indien:
 - de uitkeringsgerechtigde geen woonkosten heeft;
 - de uitkeringsgerechtigde als schoolverlater kan worden aangemerkt;
 - de uitkeringsgerechtigde de norm voor een gezin ontvangt en er sprake is van inwoning.

Artikel 1 lid 1

De begrippen die in de verordening worden gebruikt hebben een gelijkkluidende betekenis als de omschrijving in de WWB. Daarom wordt verwezen naar de bijbehorende wetsartikelen in de WWB

Artikel 1 lid 2

a. Gehuwdennorm

De norm voor gehuwden¹ waarvan beide partners jonger zijn dan 65 jaar, exclusief vakantietoeslag.

b. Woning

Het in deze verordening vastgelegde beleid, ten aanzien van toeslagen en verlagingen, heeft mede betrekking op bewoners van een woonwagen en een woonschip.

c. Woonkosten

Voor de woonkosten van een huurwoning wordt aangesloten bij de minimum huurgrens die de wet op de huurtoeslag hanteert.

Voor de woonkosten van een eigen woning wordt rekening gehouden met de te betalen hypotheekrente en de zakelijke lasten die aan het hebben van een eigen woning verbonden zijn. Voor wat betreft de hypotheekrente gaat het hierbij om de rente voor (dat deel van) de hypotheek die is afgesloten voor de

¹Per 1 juli 2012 € 1.270,03 per maand

financiering van de woning. Rente verbonden aan (een deel van) de hypotheek, die betrekking heeft op bijvoorbeeld de financiering van duurzame gebruiksgoederen, wordt niet meegenomen.

d. Commerciële huurprijs

Voor de hoogte van de commerciële huurprijs is aangesloten bij de hoogte van de normhuur behorend bij het minimum-inkomensijkpunt zoals gehanteerd in de wet op de huurtoeslag.

e. Verzorgingsbehoevende

Ten aanzien van de vraag of iemand is aangewezen op beroepsmatige verzorging of verpleging in een inrichting, wordt zondig een medisch advies ingewonnen. Soms is dit niet nodig, bijvoorbeeld omdat al over een indicatie wordt beschikt, maar belanghebbende nog niet geplaatst kan worden.

f. Schoolverlater

De alleenstaande of alleenstaande ouder die recentelijk, d.w.z. minimaal 6 maanden geleden, het onderwijs of de beroepsopleiding heeft beëindigd, op grond waarvan er recht bestond op een toelage in het kader van de Wet op de Studiefinanciering, ontvangt een lagere uitkering.

g. Medebewoner

Dit behoeft geen nadere toelichting.

h. wet

Dit behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2. Personenkring

Artikel 30 van de WWB schrijft voor dat de verordening vaststelt voor welke categorieën de bijstandsnorm wordt verlaagd of verhoogd. De categorie-indeling is gebaseerd op de WWB. De begrippen zijn nader uitgelegd in artikel 1 van de verordening. De bepalingen van deze verordening gelden niet voor belanghebbenden ouder dan 65 jaar. De oorzaak is gelegen in het feit dat de wetgever bij de normen ten behoeve van personen die ouder zijn dan 65 jaar, heeft willen aansluiten bij de AOW-normen. In dat kader zou er sprake zijn van rechtsongelijkheid binnen die doelgroep wanneer de mogelijkheid tot verlagen van de (norm en) toeslag zou zijn opgenomen. Hieronder is dat opgenomen in de toelichting bij artikel 22 WWB bij de betreffende kamerstukken:

kamerstukken II, 2010/11,32815,nr.3, p.53: artikel 22 - WWB 2012:

In artikel 22 wordt de gezinsnorm vastgesteld voor een gezin waarvan een of meerdere gezinsleden 65 jaar of ouder zijn. Dit komt overeen met de huidige gehuwdenormen waarbij een of beide echtgenoten 65 jaar of ouder zijn.

kamerstukken II, 2002/03, 28870, nr. 3, p.51:

Dit artikel regelt een aparte ouderennorm voor ouderen met onvolledige AOW-rechten. Indien er naast de AOW-uitkering geen of onvoldoende aanvullend pensioen is, wordt de AOW-uitkering van deze ouderen via de bijstand aangevuld tot het relevante sociaal minimum. De ouderennorm sluit aan bij het AOW-niveau. De normbedragen voor gezinnen, alleenstaande ouders en alleenstaanden zijn gelijk aan de netto AOW-uitkering voor deze groepen. Dit heeft tot gevolg dat de 100–70–50 verhouding zoals die voor personen vanaf 21 jaar geldt, niet van toepassing is op de ouderen.

Aansluiting bij het netto AOW-niveau houdt tevens in dat het gemeentelijke toeslagen- en verlagingenbeleid niet van toepassing is op ouderen.

Artikel 3. Toeslagen

Artikel 3 lid 1

Dit artikel regelt de verhoging van de landelijke bijstandsnorm met een toeslag van maximaal 20% de gezinsnorm, voor alleenstaanden en alleenstaande ouders van 21 jaar of ouder en jonger dan 65 jaar die niet in een inrichting verblijven.

Bij de vaststelling van de basisnorm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder is de wetgever uitgegaan van de veronderstelling dat betrokkene de bestaanskosten geheel met een ander kan delen en sluiten dus in de situatie dat dit niet het geval is niet zonder meer aan bij de feitelijke noodzakelijke bestaanskosten van de belanghebbende.

De hoogte van de noodzakelijke kosten van het bestaan wordt mede bepaald door de mate waarin de belanghebbende de kosten met een ander kan delen. De woonsituatie is hierbij van doorslaggevende betekenis. Dit laat onverlet dat ook alle andere uitgaven in aanmerking dienen te worden genomen waarbij gezinsleden schaalvoordeel hebben door het gezamenlijk opbrengen van alle kosten van huisvesting en huishouding. Bij de relatief hogere kosten waarmee alleenstaanden in beginsel worden geconfronteerd kan met name worden gedacht aan duurzame gebruiksgoederen, zoals woninginrichting en huishoudelijke apparatuur, maar ook aan vaste lasten, zoals abonnementen en diverse andere kosten.

Bij de beoordeling of betrokkene inderdaad hogere bestaanskosten heeft, is in voorkomende gevallen niet bepalend of deze ook feitelijk deze kosten met een ander deelt, maar of het -gegeven de omstandigheden -redelijk is er van uit te gaan dat deze kosten kunnen worden gedeeld.

Degene die voor een toeslag in aanmerking wenst te komen, moet aannemelijk maken dat er geen sprake is van kosten die kunnen worden gedeeld en dat er derhalve terecht aanspraak op een toeslag wordt gemaakt. De toeslag maakt een integraal deel van de bijstandsuitkering uit.

De algemene inlichtingenverplichting die op aanvrager rust, geldt ook voor het toeslagendeel.

Aanvrager zal dan ook door middel van het overleggen van gegevens het recht moeten aantonen.

Artikel 3 lid 2

Artikel 30, tweede lid WWB schrijft voor dat de toeslag, onverminderd het bepaalde in de artikelen 27, 28 en 29 van de wet, voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt bepaald op het maximumbedrag, genoemd in artikel 25, tweede lid, van de WWB. De maximale toeslag komt neer op 20% van de gezinsnorm. In deze verordening wordt volstaan met een verwijzing naar het bedrag zoals dat in de wet is genoemd.

Dit bedrag wordt regelmatig (veelal halfjaarlijks) bijgesteld. De artikelen 27, 28 en 29 WWB geven de gemeente de bevoegdheid om voor bepaalde categorieën de bijstandsnorm of de toeslag lager vast te stellen. Dit betekent dat indien aanvrager voldoet aan de voorwaarde genoemd in artikel 30, tweede lid, van de wet, het toch kan zijn dat er geen recht op een toeslag bestaat van 20% van de gezinsnorm, indien de gemeente daarnaast tevens gebruik maakt van de mogelijkheid om de bijstandsnorm of de toeslag te verlagen (zie de artikelen 4 tot en met 9 van deze verordening).

Artikel 3 lid 3

Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld. De kosten van huur, heffingen, belastingen, verzekeringen, vastrecht nutsbedrijven en dergelijke zijn voor personen die een woning delen lager, omdat deze kosten per woning slechts eenmaal in rekening worden gebracht. Indien er op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van kosten met één medebewoner, wordt de toeslag als gevolg van de optredende schaalvoordelen vastgesteld op 10% van de gezinsnorm. Dit betekent een voortzetting van het huidige beleid.

Indien er sprake is van 3 of meer kostgangers en/of onderhuurders wordt onderzocht of er sprake is van een met een pensioen vergelijkbare situatie.

Artikel 3 lid 4

Indien er door een medebewoner een commerciële huurprijs wordt voldaan, kan in redelijkheid worden aangenomen dat er niet of nauwelijks kosten door hem gedeeld kunnen worden. Er dient sprake te zijn van een huurcontract en gedateerde betaalbewijzen of afschriften van bank-of girorekeningen. Wel wordt de verlaging van 10% van de gezinsnorm toegepast op de hoofdbewoner, die de commerciële huurprijs ontvangt.

Artikel 4. Verlaging

Artikel 4 lid 1

De hoogte van de uitkering van alleenstaanden en alleenstaande ouders is afhankelijk van de mate waarin zij de kosten van het bestaan kunnen delen. Ook het gezin kan schaalvoordelen genieten aangezien zij de kosten van het bestaan kunnen delen omdat zij de door hen bewoonde woning niet alleen bewonen. Deze schaalvoordelen kunnen ertoe leiden dat de gezinsuitkering wordt verlaagd.

Artikel 4 lid 2

Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld. De kosten van huur, heffingen, belastingen, verzekeringen, vastrecht nutsbedrijven en dergelijke zijn voor personen die een woning delen lager, omdat deze kosten per woning slechts eenmaal in rekening worden gebracht. Indien er op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van kosten met een medebewoner, wordt de verlaging als gevolg van de optredende schaalvoordelen vastgesteld op 10% van de gezinsnorm.

Indien er sprake is van 3 of meer kostgangers en/of onderhuurders wordt onderzocht of er sprake is van een met een pensioen vergelijkbare situatie.

Artikel 4 lid 3

Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 3 lid 4, welke van overeenkomstige toepassing zijn. Met dien verstande dat in plaats van het verlenen van een toeslag gelezen moet worden het al dan niet verlagen van de basisnorm.

Artikel 5. Verlagingen bij inwonende kinderen

Indien het inkomen van het inwonende kind meer bedraagt dan 100% van het netto minimumloon voor een 23 jarige wordt een korting toegepast van 10 procent op de norm of toeslag van de ouder.

Conform de oude regeling is bij meerdere inwonende kinderen de korting gemaximeerd op 10%.

Onder verdiensten wordt ook verstaan een uitkering, bijvoorbeeld de Wet Studiefinanciering, welke strekt tot levensonderhoud voor thuiswonenden.

Artikel 6. Verlaging toeslagen alleenstaanden van 21 en 22 jaar

Om recht te doen aan het beginsel van de WWB dat ter bepaling van de hoogte van de toeslag, de woonsituatie medebepalend is, wordt er onderscheid gemaakt tussen thuis- en uitwonende 21- en 22-jarigen. De toeslag van een uitwonende 21- en 22-jarige wordt echter op 10% van het netto minimumloon gemaximeerd. Hierdoor blijft er een duidelijk verschil bestaan tussen de hoogte van de bijstandsnorm en de hoogte van minimum jeugdloon voor de groep 21- en 22-jarigen. Dit verschil vormt naast maatregelen op grond van het maatregelenbesluit een stimulans om aan het werk te gaan.

Artikel 7. Verlaging schoolverlater

De schoolverlatersverlaging van artikel 28 WWB is blijkens de toelichting op dat artikel bedoeld om de schoolverlater gedurende het eerste half jaar niet in een veel betere financiële positie te brengen als toen hij nog aangewezen was op studiefinanciering of een tegemoetkoming krachtens de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS). Er wordt daarbij geen onderscheid gemaakt naar een (voormalig) uit-of thuiswonende student. Opmerking verdient nog dat bij gehuwden die beiden schoolverlater zijn, de verlaging niet wordt verdubbeld. Deze blijft dan 25 %. Wel is denkbaar, dat de periode waarover de verlaging wordt toegepast, verlengd wordt, als beide partners na elkaar schoolverlater worden.

De maximale verlagingduur bedraagt 6 maanden na beëindiging van de opleiding.

Wordt naast de schoolverlatersverlaging ook een verlaging toegepast i.v.m. medebewoning dan kan dit spoedig tot gevolg kan hebben dat de totale verlaging te groot is en aanpassing behoeft, gelet op het individualiseringsbeginsel. Dat kan afgeleid worden uit CRvB 12 mei 2009, LJN: BI5349. Als de schoolverlater voor beëindiging van de studie studiefinanciering WSF2000 ontving naar de norm van uitwonende student, dan moet de inkomensvoorziening minimaal op die norm worden vastgesteld.

Degene die recentelijk het onderwijs of de beroepsopleiding heeft beëindigd, op grond waarvan er recht bestond op een toelage in het kader van de Wet op de Studiefinanciering dan wel kinderbijslag, ontvangt een lagere uitkering. De reden hiervoor is dat de omstandigheden en mogelijkheden van degene die recentelijk het onderwijs of de beroepsopleiding heeft beëindigd gedurende een zekere periode zodanig vergelijkbaar zijn met die van studerenden, dat voor hen de noodzakelijke bestaanskosten in beginsel op hetzelfde niveau worden gesteld als dat voor hen tijdens de studieperiode op grond van de Wet op de Studiefinanciering was gegarandeerd.

De verlaging is gebaseerd op het bedrag dat in de toelage studiefinanciering zit voor de kosten van levensonderhoud. Omgerekend naar een percentage van de uitkering bedraagt deze verlaging, afgerond, 25% van gezinsnorm.

Artikel 8. Woonsituatie

lid 1

De bijstandsuitkering dient voldoende te zijn om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te kunnen voorzien. De kosten van het wonen maken daar deel van uit. Indien belanghebbende geen woonkosten heeft, wordt de uitkering verlaagd.

Van lagere bestaanskosten als gevolg van de woonsituatie kan sprake zijn bij de bewoning van een woning waaraan geen woonlasten zijn verbonden, bijvoorbeeld in het geval van krakers. Hiervan is echter ook sprake ingeval een derde, bijvoorbeeld een onderhoudsplichtige, de woonlasten betaalt van de woning. Er wordt dan een woning bewoond waaraan voor de bijstandsgerechtigde geen woonkosten zijn verbonden. Het financiële voordeel van het niet verschuldigd zijn van woonkosten rechtvaardigt een lager bedrag aan algemene bijstand.

Dit artikel is niet van toepassing op kinderen die nog bij de ouders thuiswonen.

lid 2

Uitgangspunt voor de verlaging is het minimumbedrag bij de toepassing van de huurtoeslag. Omgerekend naar een percentage van de uitkering bedraagt deze verlaging, afgerond, 16% van de gezinsnorm. Een aantoonbaar bedrag aan noodzakelijke onderhoudskosten kan op dit bedrag in mindering worden gebracht

Artikel 9. Anti cumulatiebepaling

Indien gebruik wordt gemaakt van de verlagingsmogelijkheden zoals die zijn genoemd in de artikelen 4 tot en met 8, dient rekening te worden gehouden met de effecten van cumulatie van factoren. Een dergelijke cumulatie kan er namelijk toe leiden dat de uitkering die overblijft onvoldoende is om in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien. In dit artikel is daarom bepaald dat de maximale verlaging niet meer bedraagt dan 25 % van de gezinsnorm.

Daarnaast is van belang dat de verlagingen zoals genoemd in artikel 6 (i.v.m. leeftijd 21 of 22 jaar) en artikel 7 (schoolverlater) niet gelijktijdig mogen worden gebruikt. De verlaging op grond van schoolverlating gaat voor op de verlaging in verband met de leeftijd van 21 of 22 jaar.

Artikel 10. Geen kosten delen bij verzorgingsbehoevende

Gezien de landelijke tendens om ouderen en gehandicapten zoveel mogelijk thuis te verzorgen, is het wenselijk om bij medebewoners met een bloedverwantschap in de tweede graad, waarvan er één verzorgingsbehoevend is, de toeslag voor zowel de verzorgende als voor de verzorgde op 20% te stellen. Gesteld kan worden dat in verband met de verzorgingsbehoevendheid er extra kosten zijn, waardoor een hogere toeslag van 20% in de rede ligt. Dit geldt ook voor een medebewoner die geen tweedegraads bloedverwantschap heeft met de verzorgingsbehoevende.

Verzorgingsbehoevendheid wordt aangenomen als er sprake is van een zodanige handicap dat niet-inwoning zou leiden tot opname in een inrichting ter verzorging of verpleging. Indien op voorhand wordt uitgegaan van schaalvoordelen en dus van een lagere toeslag, kan dat de opname van verzorgingsbehoevenden door medebewoners belemmeren. Hoewel deze uitzondering in het nadeel van een heldere regelgeving werkt, moet het uitgangspunt van de thuisverzorging van verzorgingsbehoevenden prevaleren.

Artikel 11. Uitvoering

Artikel 7 van de wet schrijft voor dat de uitvoering van de wet berust bij het college. Het college kan deze bevoegdheid, overeenkomstig hetgeen hierover in de wet is geregeld, mandateren aan ambtenaren.

Uit de verordening moet blijken voor welke categorieën er een verhoging of verlaging wordt vastgesteld. De verordening heeft derhalve een zodanig karakter dat de belanghebbenden daaruit concreet kunnen aflezen welke verhoging of verlaging in hun situatie geldt. Niettemin is het noodzakelijk aan het college de bevoegdheid te geven om nadere regels te stellen voor die gevallen, waarin de verordening niet voorziet.

Artikel 30, lid 4 van de wet geeft uitdrukkelijk aan dat verhoging of verlaging van de bijstandsnorm of afwijkende vaststelling van de toeslag mogelijk blijft met toepassing van het individualiseringsprincipe, zoals neergelegd in artikel 18, lid 1 van de wet.

Artikel 12 Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 13. Overgangsrecht

Deze verordening werkt terug tot en met 1 januari 2012. Hierbij is aansluiting gezocht bij het wetsvoorstel "Wijziging van de Wet werken en bijstand in verband met de herziening van de definities van gezin en middelen".

Voor een beperkte groep blijft de oude Toeslagenverordening nog van kracht tot uiterlijk 1 januari 2013. Het gaat hierbij om mensen voor wie toepassing van de huishoudinkomenstoets tot een hogere uitkering leidt. Op grond van artikel 78w WWB blijven de oude gezinsbegrippen nog op hen van toepassing tot uiterlijk 1 januari 2013. Als situatie waarop het overgangsrecht 78w van toepassing kan

zijn, geldt het volgende voorbeeld:

- een alleenstaande (ouder)
- met een meerderjarig inwonend studerend kind
- zonder studiefinanciering op grond van de WSF en
- waarvan het inkomen net iets hoger is dan € 1.065,79.

Artikel 14. Intrekking

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 15. Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 16. Citeertitel

Dit artikel behoeft geen toelichting.